

ПРОЛОГЪ

Чудна е Македониа!

Кочански оризъ набабрелъ,
Гевгели вие кожурци,
Вардарка рони класови,
тиквешка лоза до земня,
летница в Охридъ извира,
афионъ Велесъ насеколъ,
ф Тетово тежатъ ябока,
тутунъ я Драма покрива,
бубакъ низъ Серско белее!

А нейзина сила:

Намини-помини селски колиби,
запри се, послушай гори-кории,
зазборуй, распрашай Бигла планина,
надзри го, види го, старо Крушово,
гради ти разгорелъ кървафъ Илиндень.
Чуешъ ли бури излегле:
Бело се море покрева,
на нози Пиринъ изрипалъ,
Вардаръ низъ поле играе;
Гоце го далги испракятъ,
Яне го луна повела,
векоть со Гьорче кинисалъ.